

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců
JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobce: **Tempus Media a. s.**, (dříve OTAVA Resort, a. s.), IČO 27140938,
sídlem Opletalova 983/45, 110 00 Praha 1

zastoupen advokátem JUDr. Martinem Grubnerem,
sídlem Washingtonova 1599/17, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, IČO 72080043,
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2021, č. j. 40763/21/5300-
22442-605186

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým zčásti vyhověl odvolání žalobce a změnil rozhodnutí správce daně ze dne 16.3.2021, č. j. 1847676/21/2001/52524-108538 tak, že vyměřená daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za zdaňovací období září 2018 se snižuje na částku ve výši 789 304 Kč, a uložil žalobci uhradit rozdíl mezi vyměřenou daní a tvrzenou daní ve výši 766.547 Kč.

Žalobní body

2. Žalobce nejprve upozornil na to, že žalovaný realizoval daňovou kontrolu žalobce také ve vztahu k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období od 24.11.2017 do 30.11.2017 a dále od prosince 2017 do srpna 2018, přičemž toto daňové řízení bylo skončeno rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství ze dne 25.10.2021, č. j. 40763/21/5300-22442-605186. Proti tomuto rozhodnutí správního orgánu podal žalobce k Městskému soudu v Praze žalobu dne 27.12.2021. Řízení je u městského soudu vedeno pod sp. zn. 9 Af 24/2021. (řízení již bylo skončeno rozsudkem ze dne 31. 10. 2023, č.j. 9 Af /2021-74 – pozn. soudu). Zdaňovací období, které je předmětem rozhodnutí napadeného touto žalobou, bezprostředně navazuje na předcházející rozhodnutí žalovaného.
3. Žalobce svou žalobu opírá o odvolací důvod uplatněný v rámci daňového řízení jako:
Devátý odvolací důvod – žalovaný na základě provedených důkazů dospěl k nesprávnému skutkovému zjištění, nepřihlédl k žalobcem tvrzeným skutečnostem a v Napadeném rozhodnutí nesprávně posoudil důkazy v případě přijatých plnění od dodavatele Inpora s.r.o. (propagace na auto-moto závodech).
4. Obchodní případ, jehož se nárok na odpočet daně týká, spočívá v propagaci žalobce dodavatelem Inpora s.r.o. v rámci auto-moto akcí v průběhu roku 2018.
5. Správce daně odepřel žalobci nárok na odpočet daně z důvodu neprokázání přijetí plnění. Žalovaný však žalobci přisvědčil, když v bodu [77] napadeného rozhodnutí uvedl, že o skutečnosti, že žalobce obdržel plnění, pochybnosti nemá. Současně se žalovaný v bodě [78] rozhodnutí vypořádal s námitkou správce daně, že žalobce neprokázal dodavatele předmětného plnění, když přisvědčil žalobci, že jestliže v rámci daňové kontroly u společnosti Inpora s.r.o. bylo prohlášení p. Vrkoslava dostatečným důkazem pro správce daně o tom, že deklarované plnění bylo daňovému subjektu Inpora s.r.o. poskytnuto, pak je nesprávné v případě žalobce tento důkaz hodnotit rozdílně.
6. Pochybnosti u žalovaného přetrvávají co do rozsahu (resp. hodnoty) poskytnutého plnění od tvrzeného dodavatele deklarovaném na sporných daňových dokladech, přičemž tato pochybnost je založena na zjištění správce daně, že namísto sjednaných 4 ks bannerů byly v některých případech na sportovních akcích umístěny bannery pouze dva.

7. Žalobce vytýká daňovým orgánům, že namísto toho, aby akceptovaly zjevně prokázanou část poskytnutého plnění s tím, že je na žalobci, aby prokázal zbytek, odmítly akceptovat byť jen část plnění a nárok žalobce na odpočet daně odmítly jako celek.
8. To však zjevně odporuje důkazům předloženým žalobcem. Žalobce správci daně pro odstranění pochybností o rozsahu a hodnotě poskytnutého plnění předložil Dohodu o uznání závazku mezi žalobcem a Inpora s.r.o. a opravný daňový doklad vystavený společností Inpora s.r.o. č. 200400001 dne 25.11.2020. Žalobce nepopírá, že společnost Inpora s.r.o. nedodala žalobci veškeré původně smluvené plnění, avšak Dohodou o uznání závazku došlo k vyrovnání závazku.
9. Na základě Smlouvy o reklamě z 10.2.2018 poskytla společnost Inpora s.r.o. žalobci reklamní služby v rámci sportovních akcí, které byly vyúčtovány fakturami č.: 1820180028, 2820180013 a 2820180029. Poté, co žalobce reklamoval, že služby nebyly společností Inpora s.r.o. dodané ve smluveném rozsahu, Inpora s.r.o. uznala nárok na slevu v rozsahu nedodaného plnění. Původní požadavek žalobce na výši slevy činil 2.500.000 Kč. V rámci jednání mezi společnostmi však byla vyjednána sleva nižší, a to v celkové částce 1.250.000 Kč (bez DPH). Účetně byla sleva vyřešena vystavením opravné faktury k daňovému dokladu č. 2820180029, protože jako jediný z uvedených tří dokladů svou výší převyšoval částku přiznané slevy (vystaven na částku 4.900.000 Kč bez DPH). Bylo proto nejjednodušší započítat slevu oproti tomuto dokladu.
10. Z uvedených důkazů dle žalobce vyplývá, že smluvní strany stanovily hodnotu plnění sjednaného Smlouvou o reklamě na částku 6.150.000 Kč bez DPH. S ohledem na to, že nebylo dodatelem poskytnuto veškeré původně smluvené plnění, stanovily smluvní strany hodnotu poskytnutého plnění dohodou na částku ve výši 4.900.000 Kč bez DPH. Tím byla celková cena plnění poskytnutých v rámci Smlouvy o reklamě a spolupráci snížena o částku 1.250.000 Kč bez DPH a obchodní vztahy mezi oběma subjekty byly tímto narovnány.
11. Nelze klást k tíži žalobce, že nedisponuje podklady, na jejichž základě „vyjednával slevu“ (bod [66] Napadeného rozhodnutí), jestliže existuje písemná dohoda, která jednoznačně zachycuje vůli stran, tj. existuje oběma stranami stvrzený výstup o výsledku jednání a jejich dohodě.
12. Žalovaný však v rozporu s předloženými důkazy tvrdí, že opravná faktura se vztahovala pouze k plnění fakturovanému původní fakturou č. 2820180029 a nikoliv že se jednalo o celkovou slevu ke všem třem fakturám z důvodu neposkytnutého plnění. A to přesto, že z textu dohody, který byl žalovanému znám, je naopak jasné, že byla uznána reklamace celkového přijatého plnění od společnosti Inpora s.r.o. v rámci Smlouvy o reklamě a spolupráci.
13. Žalovaný cituje obsah této dohody v bodě [64] napadeného rozhodnutí, když uvádí, že v předložené dohodě je ujednáno, že „na základě společných jednání Inpora tímto prohlašuje, že uznává nárok společnosti Otava z titulu částečně nedodané služby ze smlouvy o spolupráci, a to

ve výši 1.250.000 Kč bez DPH“ a dále, že se Inpora zavazuje neprodleně vystavit opravný daňový doklad.

14. Žalobce namítá, že je čistě obchodním rozhodnutím společnosti, zda celkovou slevu odběrateli poskytne vystavením opravných dokladů ke každému dokladu k obchodní spolupráci (v tomto případě by šlo o rozdělení slevy na tři části ke třem fakturám), anebo zda zápočet slevy provede oproti jednomu dokladu, což se jeví být logické a jednodušší. Podstatné je, že cena za celkově poskytnuté plnění (i případná sleva) je jasně domluvena a vyúčtována mezi subjekty smluvního vztahu. A nelze jej považovat za nestandardní jen proto, že s ním žalovaný nesouhlasí. Jak původní daňové doklady, tak opravný daňový doklad splňují všechny formální náležitosti a odpovídají uzavřenému kontraktu.
15. Žalobce je přesvědčen, že jednoznačně prokázal rozsah a hodnotu poskytnutého plnění, když z předložených důkazů je zcela zřejmé, že hodnota plnění byla s ohledem na Dohodu o uznání závazku a následně vystavený opravný daňový doklad stanovena na 4.900.000 Kč bez DPH.
16. Žalobce shrnul, že v daňovém řízení prokázal veškeré skutečnosti, které po daňovém subjektu žádá jak zákon, tak judikatura. V řízení bylo prokázáno, že (i) žalobce s dodavatelem smluvně ujednali poskytnutí plnění a jeho cenu, (ii) žalobci bylo plnění poskytnuto, (iii) plnění poskytl konkrétní dodavatel, (iv) plnění poskytnuté žalobci bezprostředně souviselo s jeho ekonomickou činností, (v) rozsah a hodnota poskytnutého plnění byly nižší, než jak si smluvní strany původně ujednaly, což bylo narovnáno písemně uzavřenou dohodou, v níž strany prohlásily, že hodnota nedodaného plnění činí 1.250.000 Kč, tj. implicitně prohlásily, že hodnota poskytnutého plnění činí 4.900.000 Kč.
17. Žalobce namítá, že oba daňové orgány zjevně účelově nechtějí uznat žalobcův nárok na odpočet daně a snaží se zdiskreditovat jím předložený důkazní materiál, který svědčí ve prospěch žalobce.
18. Nadto se žalobce ohradil proti závěru, že žalobce a společnost Inpora s.r.o. měly být „*personálně spojenými osobami prostřednictvím Zdeňka Stejskala*“, z čehož správce daně dedukoval své pochybnosti o poskytnutém plnění. Žalobce toto striktně odmítá a poukazuje na to, že z výpisu z obchodního rejstříku jednoznačně vyplývá, že p. Stejskal byl statutárním orgánem společnosti od 25.11.2017 do 2.5.2018. Je pravdou, že byl statutárním orgánem obou společností v době uzavření smlouvy, nikoliv však v době, kdy společnost Inpora s.r.o. zajišťovala poskytování plnění. Vyjednávání o výši slevy z původní ceny plnění za nedodaný rozsah objednaného plnění probíhala s panem Martinem Dubovým, jednatelem Inpora s.r.o.
19. Pokud by u správce daně mohly vyvstat odůvodněné pochybnosti o tom, zda plnění skutečně poskytla Inpora s.r.o., z toho důvodu, že ve statutárních orgánech obou smluvních stran je tatáž fyzická osoba (jakkoliv s takovou argumentací žalobce nesouhlasí), pak tato pochybnost nemohla trvat déle než funkční období dané fyzické osoby. Na realizaci smluvených plnění, která probíhala po 2. 5. 2018, nemohl mít p. Stejskal žádný vliv z důvodu skončení jeho angažmá v Inpora s.r.o. V době, kdy byl p. Stejskal angažován

v obou společnostech, bylo smluveno plnění a učiněny kroky k tomu, aby jej Inpora s.r.o. mohla dodat.

20. Závěrem žalobce shrnul žalobní body tak, že
- i) žalobce předloženými důkazními prostředky shrnutými v napadeném rozhodnutí v bodech [57], [58], [64 a [76] jednoznačně prokázal poskytnutí deklarovaného plnění, jeho rozsah a hodnotu, dodavatele a použití plnění v rámci své ekonomické činnosti. Žalobce unesl důkazní břemeno a prokázal oprávněnost nároku na odpočet daně.
 - ii) správce daně a odvolací orgán neprokázali odůvodněnost svých pochybností. Žalovaný shledal námitky žalobce částečně důvodnými (ve vztahu k poskytnutí plnění a dodavateli tohoto plnění), přesto však tvrdí, že nebyly odstraněny jeho pochybnosti ohledně hodnoty plnění, ač listinné důkazy předložené žalobcem tuto hodnotu a rozsah prokazují bez dalšího. Vyjma svého tvrzení se správce daně ani odvolací orgán neodkazují na žádné konkrétní skutkové zjištění, které tvrzení a důkazní prostředky žalobce vyvracejí. Žalovaný nebyl oprávněn vyloučit celý sporný odpočet daně, neboť existuje dostatek důkazních prostředků, jimiž žalobce prokázal tvrzené plnění, objem, v jakém bylo reálně poskytnuto, a dodavatele plnění.
 - iii) žalovaný na základě provedených důkazů dospěl k nesprávnému skutkovému zjištění, nepřihlédl k žalobcem tvrzeným skutečnostem a nesprávně posoudil důkazy v případě přijatých plnění od dodavatele Inpora s.r.o. (propagace žalobce na akcích auto-moto v roce 2018). Žalovaný své rozhodnutí v rozporu se zákonnými požadavky řádně neodůvodnil. Jeho rozhodnutí je nepřezkoumatelné a v důsledku toho byl žalobce ze strany žalovaného ochuzen o svá práva, když mu neoprávněně nebyl uznán nárok na odpočet daně.

Vyjádření žalovaného

21. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
22. Pokud jde o nesprávné posouzení a ignorování důkazů u plnění od dodavatele Inpora odkázal na body [54] až [66] a [75] až [83] napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že dle žalobce byla pochybnost ohledně poskytnutého rozsahu plnění založena na zjištění, že místo čtyř bannerů byly v některých případech umístěny pouze bannery dva. Toto tvrzení je ale zavádějící, neboť vyvolává zdání, že případů, kdy byly v rozporu s ujednáním umístěny pouze dva bannery, bylo jen pár. Z předložené fotodokumentace k jednotlivým závodům nicméně vyplynulo, že podél tratí závodů Offroad Maraton Pístočské Mokřady, Offroad Maraton Janovice, Offroad Maraton Dobřany a South Bohemia Classic byly umístěny 4 bannery s logem žalobce, avšak u dalších závodů (tedy u většiny závodů z celkem 27) byly v rozporu s rámcovou smlouvou umístěny pouze 2 bannery. Podle Rámcové smlouvy měla Inpora poskytnout žalobci na daných sportovních akcích 4 kusy reklamních bannerů s logem žalobce. Žalobce tedy neprokázal přijetí plnění v rozsahu deklarovaném na sporných daňových dokladech, resp. v Rámcové smlouvě. Na umístění reklamních bannerů na sportovních akcích potom navazuje další propagace žalobce (odvysílané televizní reportáže z jednotlivých podniků), která tedy rovněž nemohla být realizována ve fakturovaném rozsahu. Tvrzený rozsah plnění nebyl fakticky realizován v případě většiny závodů, navíc z Rámcové smlouvy nebylo možno zjistit, jak byla konstruována hodnota celého tvrzeného plnění, přičemž žalobce nepředložil žádný jiný

důkazní prostředek řešící cenu sporných plnění. Nebylo proto možno určit ani hodnotu reálně poskytnuté části sporného plnění, protože žalobci nelze přiznat jím uplatněný odpočet daně/nárok na odpočet daně, v žádné výši. Odkázal přitom na rozsudek NSS ze dne 22. 12. 2022, sp. zn. 8 Afs 154/2020 a zdůraznil, že pokud daňový subjekt k doložené části plnění (částečný rozsah) neprokáže (a ze strany orgánů finanční správy není možné určit) hodnotu plnění, nelze přiznat částečný nárok na odpočet daně, neboť není zjištěna odpovídající výše nároku na DPH.

23. K předložené Dohodě o uznání závazku a opravnému daňovému dokladu odkázal žalovaný na své hodnocení uvedené v bodě [66] napadeného rozhodnutí a zdůraznil, že pochybnosti o konstrukci ceny přetrvaly také s přihlédnutím k tomu, že žalobce od počátku tvrdil přijetí plnění v plném rozsahu, a teprve poté, co mu správce daně sdělil skutečnosti vyvracející jeho tvrzení, změnil svůj původní názor. Ani tyto doklady nikterak nepřispěly ke zjištění toho, jak byla konstruována hodnota celého tvrzeného plnění, a proto stále nebylo možno určit hodnotu reálně poskytnuté části sporného plnění. Žalobce toliko deklaroval, že vyjednal slevu ve výši 1 250 000 Kč, avšak již neposkytl bližší vysvětlení a nedoložil důkazními prostředky, jak zúčastněné strany dospěly k uvedené částce jako hodnotě neposkytnuté části tvrzeného plnění, tak, aby zároveň mohla být bezrozporně prokázána hodnota reálně poskytnuté části sporného plnění (k tomu pak viz již zmíněný rozsudek NSS ze dne 22. 12. 2022, sp. zn. 8 Afs 154/2020). Žalobce v žalobě sice uvádí, že předmětná sleva se vztahovala k celkovému přijatému plnění, tj. ke všem třem daňovým dokladům č. 1820180028, č. 2820180013 a č. 2820180029, nikoliv jen k dokladu č. 2820180029, avšak ve vztahu k daňovému řízení je to právě daňový subjekt, kdo nese důkazní břemeno stran svých tvrzení. V případě, kdy žalobce ve vztahu ke kontrolovanému zdaňovacímu období předložil důkazní prostředky, které bez dalšího jednoznačně nevyvrací pochybnosti správce daně, ale naopak vyvolávají další otázky, tedy pochybnosti správce daně jen prohlubují, nezbyvá než uvést, že se žalobce vlivem absence relevantních důkazních prostředků ocitl v důkazní nouzi a své důkazní břemeno neunesl. Nelze nyní vyčítat správci daně, resp. žalovanému, že žalobci pro daňové účely nestačily důkazní prostředky, které předložil, když tyto nebyly k unesení důkazního břemene dostatečné.
24. K personální propojenosti skrze osobu pana Zdeňka Stejskala žalovaný uvedl, že tato byla ze strany správce daně, resp. žalovaného, zmíněna v souvislosti s důkazní nouzí žalobce, který s ohledem na personální propojenost skrze osobu pana Zdeňka Stejskala v době uzavření Rámcové smlouvy (pan Zdeněk Stejskal jménem obou smluvních stran uzavřel Rámcovou smlouvu) jistě disponoval přesnějšími informacemi stran sporných plnění (konstrukce hodnoty celého plnění), avšak tyto nesdělil, ani nedoložil (viz bod [81] napadeného rozhodnutí).

Jednání soudu

25. U jednání soudu zástupkyně žalobce odkázala na obsah žaloby, přičemž zdůraznila, že smluvní strany na základě Dohody o uznání závazku stanovily plnění jednoznačně ve výši 4 900 000 Kč bez DPH. Proto nesouhlasí se závěrem žalovaného, který tvrdí, že důkazy nedostačují, případně nebyly ani předloženy. Odkázala také na rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 12. 2022, č. j.: 47293/22/5300-21441-712599, ohledně kontroly provedené u

společnosti Inpora za období listopad 2017 až září 2018, kde byla posuzována i plnění poskytnutá žalobci, a správce daně tato plnění uznal. Současně také doložila emailovou komunikaci, kterou má být prokázáno vyjednávání o slevě mezi žalobcem a společností Inpora, které žalovaný nesprávně považuje za nedostatečně prokázané. Současně s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu považuje tento důkaz za nadbytečný, neboť je patrné, že sleva byla ujednána, což jednoznačně vyplývá z uzavřené Dohody o uznání závazku.

26. Soud provedl u jednání důkaz oběma výše uvedenými listinami, které městskému soudu v průběhu jednání předložila zástupkyně žalobce.
27. I žalovaný setrval na svém stanovisku a zdůraznil, že žalobce dosud neprokázal, jak byla hodnota plnění konstruována. K provedeným důkazům uvedl, že závěry uvedené v rozhodnutí žalovaného nelze automaticky přenášet z jednoho řízení do druhého, neboť důkazní situace může být zcela jiná. V žalobcem odkazované věci prověřoval správce daně přijatá plnění od dodavatelů společnosti Inpora a skutkové okolnosti byly znovu prověřeny v rámci odvolacího řízení v této věci. Závěrem pak setrval na svém závěru o neprokázání hodnoty plnění ze strany žalobce.

Správní spis

28. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, že dne 6. 11. 2018 zahájil Finanční úřad pro Královéhradecký kraj (dále jen „prvostupňový správce daně“) daňovou kontrolu žalobce na DPH mimo jiné za zdaňovací období září 2018, jak vyplývá z protokolu ze dne 6. 11. 2018, č. j. 1874127/18/2713-60565-609504. V rámci daňové kontroly byl prvostupňovým správcem daně prověřován žalobcem uplatněný odpočet daně, resp. nárok na odpočet daně z tvrzených přijatých zdanitelných plnění. O jejím průběhu byla prvostupňovým správcem daně sepsána Zpráva o daňové kontrole, č. j. 1628038/20/2713-605563-605443. V rámci daňové kontroly prvostupňový správce daně dospěl k závěru, že nárok na odpočet daně z přidané hodnoty byl žalobcem uplatněn neoprávněně a prvostupňový správce daně vyloučil žalobcem deklarovaná přijatá zdanitelná plnění od deklarovaných dodavatelů. Prvostupňový správce daně vydal dne 12. 10. 2020 platební výměr na DPH, č. j. 7638344/20/2001-52524-108538, kterým byla za zdaňovací období září 2018 vyměřena DPH ve výši 1 081 204 Kč (dále jen jako „rozhodnutí správce daně“).
29. Proti rozhodnutí správce daně podal žalobce odvolání, v rámci něhož rozporoval závěry správce daně a předložil listinné důkazní prostředky.
30. Na základě podaného odvolání doplnil správce daně řízení o další dva úkony:
- provedl svědeckou výpověď Pavla Pravdy, jediného jednatele a společníka obchodní korporace INNEX CZ s.r.o., IČO: 271 43 457;
 - provedl svědeckou výpověď Ivo Novotného, jediného jednatele a společníka obchodní korporace Agentura XY, s.r.o., IČO: 260 07 096.
31. Po doplnění řízení správce daně sám rozhodl o odvolání tak, že částečně vyhověl odvolání žalobce a snížil původně vyměřenou DPH z částky 1 081 204 Kč na částku ve výši 818 704

Kč (rozhodnutí o odvolání ze dne 16. 3. 2021, č. j. 1847676/21/2001/52524-108538), tj. snížil vyloučený nárok na odpočet uplatněný žalobcem.

32. I proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, a to dne 8. 4. 2021, o kterém již rozhodl žalovaný, který žalobci zaslal písemnost ze dne 7. 9. 2022 nazvanou „Seznámení se zjištěnými skutečnostmi a výzva k vyjádření se v rámci odvolacího řízení“, (dále jen „Seznámení“), s hodnocením odvolacích důvodů uplatněných žalobcem. V tomto přípisu byl žalobce seznámen s doplněním řízení po podání odvolání a se závěry odvolacího orgánu, že žalobce v případě sporného plnění od dodavatele:

- DINETEAM s.r.o. odstranil důvodné pochybnosti prvostupňového správce daně a prokázal, že odpočty daně ze sporných tvrzených přijatých plnění uplatnil v souladu s ust. § 72 ZDPH, a proto mu tyto náleží;
- Inpora s.r.o. ani v rámci odvolacího řízení neprokázal, že odpočet daně ze sporných tvrzených přijatých plnění uplatnil v souladu s ust. § 72 a § 73 ZDPH, a proto prvostupňový správce daně postupoval v souladu se zákonem, když odpočet daně uplatněný odvolatelem vyloučil;

33. Na Seznámení žalobce reagoval Vyjádřením ze dne 29. 9. 2022, ve kterém sdělil své výhrady vůči jednotlivým bodům Seznámení.

34. O podaném odvolání ve vztahu ke zdaňovacímu období září 2018 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že odvolání žalobce zčásti vyhověl a rozhodnutí správce daně o odvolání ze dne 16. 3. 2021, č. j. 1847676/21/2001/52524-108538, změnil tak, že vyměřenou DPH za zdaňovací období září 2018 snížil na částku ve výši 789 304 Kč a uložil žalobci uhradit rozdíl mezi vyměřenou daní a tvrzenou daní ve výši 766 547 Kč.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

35. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

36. Žaloba není důvodná.

37. Soud pro úplnost uvádí, že u zdejšího soudu byla pod sp. zn. 9 Af 24/2021 projednávána žaloba shodného žalobce (tehdy pod názvem Otava Resort, a. s.), kterou se žalobce domáhal zrušení platebních výměrů na DPH za zdaňovací období od listopadu 2017 do srpna 2018, tedy za období bezprostředně předcházející období září 2018, které je předmětem tohoto řízení. Navíc všechny platební výměry byly vydány na základě shodné daňové kontroly a daňové orgány vycházely ze shodných důkazů. Rozsudkem ze dne 31. 10. 2023, č. j. 9 Af 24/2021-74, městský soud žalobu v této věci zamítl.

38. Žalobce nesouhlasí s tím, že byl napadeným rozhodnutím vyloučen žalobcem uplatněný nárok na odpočet DPH z žalobcem tvrzeného plnění od společnosti Inpora. Předmětné

sporné plnění spočívá v propagaci žalobce tímto dodavatelem v rámci auto-moto akcí v průběhu 2018, konkrétně v září 2018.

39. Žalovaný, na rozdíl od správce daně, již neměl pochybnosti o tom, že žalobce od dodavatele Inpora plnění obdržel. Nadále však u něj přetrvávají pochybnosti stran rozsahu (resp. hodnoty) reálně poskytnuté části plnění od tvrzeného dodavatele deklarovaného na sporných daňových dokladech.
40. Žalobce v podané žalobě namítá, že tato pochybnost je založena na zjištění správce daně, že namísto sjednaných 4 ks bannerů byly v některých případech na sportovních akcích umístěny bannery pouze dva.
41. Z napadeného rozhodnutí je však patrné, že žalobcem tvrzený rozsah plnění nebyl fakticky realizován v případě většiny závodů, když z dokumentace předložené žalobcem k jednotlivým závodům bylo zjištěno, že 4 reklamní bannery dle ujednání v Rámcové smlouvě byly umístěny pouze na 4 závodech, když na zbývajících 23 závodech byly v rozporu s Rámcovou smlouvou umístěny pouze dva reklamní bannery. Nejedná se tedy o žalobcem tvrzených „několik málo“ závodů z celkového počtu závodů. Za podstatné žalovaný považuje to, že i částečné zpochybnění rozsahu uvedeného žalobcem je stále zpochybněním rozsahu.
42. Podle § 92 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, (dále jen „daňový řád“), *daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních.* Podle odst. 4 téhož ustanovení, *pokud to vyžaduje průběh řízení, může správce daně vyzvat daňový subjekt k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení daně, a to za předpokladu, že potřebné informace nelze získat z vlastní úřední evidence.* Podle odst. 5 písm. c) tohoto ustanovení *správce daně prokazuje skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem.*
43. Daňový subjekt unese své prvotní důkazní břemeno, pokud předloží správci daně řádné účetnictví. Současně je však třeba respektovat soulad skutečného stavu se stavem formálně právním (rozsudek NSS z 26. 1. 2011, čj. 5 Afs 24/2010-117). I když daňový subjekt předloží formálně bezvadné účetní doklady, správce daně může vyjádřit pochybnosti týkající se věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti účetnictví a jiných povinných záznamů. Ve vztahu k důvodnosti jeho pochyb tíží správce daně důkazní břemeno (rozsudek NSS z 30. 1. 2008, čj. 2 Afs 24/2007-119, č. 1572/2008 Sb. NSS). Pokud správce daně pochybnosti prokáže, důkazní břemeno přechází zpět na daňový subjekt, který je povinen doložit pravdivost svých tvrzení a průkaznost, věrohodnost a správnost účetnictví ve vztahu k danému obchodnímu případu, popř. svá tvrzení korigovat. Daňový subjekt musí tyto skutečnosti prokazovat zpravidla jinými důkazními prostředky než vlastním účetnictvím a evidencemi (např. nedávné rozsudky NSS z 10. 11. 2021, čj. 10 Afs 34/2021-76, bod 15, z 24. 1. 2022, čj. 4 Afs 26/2021-39, bod 26, a z 18. 2. 2022, čj. 4 Afs 135/2019-29, bod 34).

44. Co se týče uplatnění nároku na odpočet daně, je podstatné, že podle § 72 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., zákona o dani z přidané hodnoty, ve znění platném v době rozhodování žalovaného, (dále jen „zákon o DPH“), *je plátce daně oprávněn k odpočtu daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění tehdy, pokud plnění skutečně přijal a použil ho v rámci své ekonomické činnosti pro účely uskutečňování plnění uvedených v tomto ustanovení. Pro uplatnění nároku na odpočet musí splnit podmínky uvedené v § 73 odst. 1 zákona o DPH.*
45. Podle § 8 odst. 1 daňového řádu *správce daně při dokazování hodnotí důkazy podle své úvahy. Správce daně posuzuje každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom přiblíží ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo.*
46. Podle ustanovení § 8 odst. 3 daňového řádu *správce daně při vychází ze skutečného obsahu právního úkonu nebo jiné skutečnosti rozhodné pro správu daní.*
47. Mezi účastníky není sporné, že žalobce unesl své primární důkazní břemeno. Sporné však je, v jakém rozsahu žalovaný žalobcem deklarované plnění od společnosti Inpora zpochybnil, a zda žalobce unesl své důkazní břemeno poté, co žalovaný vyjádřil své pochybnosti.
48. V projednávané věci poskytla společnost Inpora žalobci reklamní služby v rámci sportovních akcí, a to na základě Smlouvy o reklamě z 10. 2. 2018. Správce daně vyzval dne 20. 2. 2019 na základě probíhající kontroly DPH žalobce k prokázání, že v přiznání k DPH, m.j. právě za období září 2018, na ř. 40 a ř. 41 uplatnil nárok na odpočet daně v souladu s ust. § 72 a § 73 zákona o DPH. Tyto reklamní služby byly vyúčtovány fakturami č.: 1820180028 – základ daně 1 000 000 Kč, č. 2820180013- základ daně 250 000 Kč a č. 2820180029 – základ daně 4 900 000 Kč.
49. Z výzvy správce daně učiněné v rámci daňové kontroly je zřejmé, že správci daně vznikly pochybnosti o tom, že plnění bylo přijato tak, jak je uvedeno na daňových dokladech. a to nejen u sporných plnění, ale také u řady plnění dalších, od jiných dodavatelů. Soud z výzvy ověřil, že ve vztahu k plněním od dodavatele Inpora správce daně zcela jasně vyjádřil své pochybnosti o předmětu a rozsahu služeb, když uvedl, že *„z daňových dokladů týkajících se propagace není zřejmý přesný předmět a rozsah pořízených služeb (např. konkrétní předmět propagace, druhy propagačních materiálů, jejich množství, velikost, způsob distribuce, komu jsou propagační materiály distribuovány)“... „Na základě obecné specifikace předmětu plnění není možné ověřit rozsah, hodnotu a skutečné přijetí deklarovaných přijatých zdanitelných plnění. Z podkladů, které má správce daně k dispozici, není zřejmé, k jakému účelu daňový subjekt přijatá zdanitelná plnění použil nebo použije.“*
50. Správci daně tedy vznikly pochybnosti ohledně sporného plnění od dodavatele Inpora ohledně obecného předmětu plnění na daňových dokladech, nejasného rozsahu a cen služeb, a rovněž účelu, pro které bylo žalobci plnění poskytnuto. Žalobci byly sděleny i pochybnosti o fungování společnosti Inpora vzhledem k nedostatkům ověření její ekonomické činnosti, a s ohledem i na částečné časové propojení téhož jednatele žalobce i společnosti Inpora (bod 16. výzvy správce daně) v rozhodné době.
51. Soud má proto za to, že u správce daně vznikly zcela opodstatněné pochybnosti o předmětu a rozsahu plnění, ostatně i o osobě dodavatele, které vedly správce daně k výzvě

k odstranění pochybností zaslané žalobci, a důkazní břemeno tak přešlo zákonem předvídaným způsobem zpět na žalobce. Žalobce se dozvěděl o všech pochybnostech, na které mohl reagovat a tyto vyvrátit, neboť on byl jediné tím, kdo na rozdíl od správce daně znal poměry ve společnosti Inpora, i to, jak ekonomicky plnění od Inpora využil.

52. Z obsáhlého daňového spisu, zprávy o kontrole i z napadeného rozhodnutí dále vyplývá, jaké důkazní prostředky žalobce k prokázání nároku na odpočet daně v rámci opětovného přenosu důkazního břemene na jeho osobu předložil. V dané věci bylo stěžejní, aby žalobce vyvrátil pochybnosti správce daně a prokázal, že předmětné reklamní a propagační služby přijal tak, jak tvrdil a deklaroval a stále tvrdí, tj. za září 2018 od společnosti Inpora, a následně je ekonomicky využil pro propagaci své osoby. Daňové orgány své pochybnosti nejen zcela konkrétními zjištěními a poznatky prokázaly, ale poskytly žalobci i dostatečný prostor, aby tyto pochybnosti vyvrátil. Podmínky zpětného převodu důkazního břemene zpět na žalobce (viz výše) byly tedy splněny.
53. Žalobce na výzvu reagoval tak, že zaslal flash disk se souvisejícími daty a následně svou odpověď doplnil dne 10. 6. 2019. S ohledem na to, že žalobce sdělil, že navržené důkazní prostředky nemá k dispozici, obrátil se správce daně na Policii ČR, kde nahlížel do trestního spisu.
54. Dne 25. 10. 2019 sepsal správce daně Výsledek kontrolního zjištění prováděné kontroly (dále jen „Výsledek“), ve kterém vyjádřil své přetrvávající pochybnosti. Konstatoval, že žalobce v odpovědi na výzvu k předmětným daňovým dokladům (viz 3 výše uvedené faktury) uvedl: „Propagace pro společnost OTAVA na akcích auto moto“, přičemž doložil podklady k 27 závodům. Správce daně na straně 20 až 23 Výsledku konstatoval, ze kterých podkladů vycházel, i to, že namátkově zjistil, že podél tratí byly umístěny 2 bannery s logem daňového subjektu. Konstatoval, že od společnosti Inpora byly přijaty tři daňové doklady, avšak není zřejmé, jaký závod či jaká konkrétní reklamní plnění jsou zahrnuta v jednotlivých přijatých zdanitelných plněních. Z žádného z těchto dokladů není zřejmé, jak byly stanoveny ceny reklamních plnění na jednotlivých závodech, zda byla cena jednotná či různá, např. dle důležitosti závodů, délky konání závodů apod. Z žádného z nich není zřejmá ani konečná celková cena reklamních plnění na 27 závodech. Žalobci vytkl, že se k použití plnění pro ekonomické účely vůbec nevyjádřil a ani nepředložil žádné důkazní prostředky (např. jakým způsobem je logo „Otava resort your dream home“ konkrétně propojeno s činností daňového subjektu), když poukázal na to, že z předložených evidencí nikde nevyplývá, že by daňový subjekt poskytoval plnění související s bydlením, nemovitostmi, ubytováním apod. Závěrem pak uvedl, že z důvodu neprokázání předmětu a rozsahu přijatelného zdanitelného plnění, neprokázání plnění od deklarovaného dodavatele Inpora, neprokázání použití těchto plnění pro ekonomické účely žalobce, neprokázal žalobce oprávněnost nároku na odpočet daně na vstupu podle § 72 a § 73 zákona o DPH, a proto bude snížen nárok na odpočet daně ve zdaňovacím období září 2018 o základ daně 4 900 000 Kč a daň 1 029 000 Kč.
55. Na straně 91, svazku II. daňového spisu uvedl správce daně v úředním záznamu, že pořídil k tvrzení žalobce o umístění bannerů na 27 akcích auto moto otisky obrazovky se záznamy, kde je zachycen banner s logem daňového subjektu.

56. Shodné závěry jako ve výsledku kontrolních zjištění uvedl i na č. 22 až 25 Zprávy o daňové kontrole.
57. Na zprávu o daňové kontrole, která byla daňovému subjektu doručena 9. 9. 2020, daňový subjekt reagoval, když uvedl, že celá věc byla předána právníkům, a společnost Inpora byla požádána o vysvětlení této situace. Společnost Inpora potvrdila a uznala, že nesplnila všechny své závazky z uzavřené smlouvy a bude žalobci dobropisovat nesprávně fakturované služby v částce 2 500 000 Kč + DPH. Opravný daňový doklad slíbil dodat hned, jak ho od Inpory obdrží, a to spolu s Dohodou o narovnání. Správce daně setrval na svém stanovisku uvedeném ve Zprávě o daňové kontrole, neboť daňový subjekt dosud nepředložil opravný daňový doklad.
58. Dne 12. 10. 2020 vydal správce daně platební výměr na DPH za září 2018, ve kterém stanovil vlastní daň ve výši 1 081 204 Kč, když za jeho odůvodnění se považuje Zpráva o daňové kontrole. Správce daně sám následně částečně vyhověl odvolání žalobce a snížil původně vyměřenou DPH z částky 1 081 204 Kč na částku ve výši 818.704 Kč (rozhodnutí o odvolání ze dne 16.3.2021, č. j. 1847676/21/2001/52524-108538), tj. snížil vyloučený nárok na odpočet daně z tvrzeného přijatého plnění od Inpora, neboť daňový subjekt doložil, že došlo ke sjednání slevy z plnění z titulu částečně nedodané služby z přijatého plnění ve výši základ daně 1 250 000 Kč a daň 262 500 Kč. O tuto výši snížil nárok na odpočet daně ve zdaňovacím období listopad 2020.
59. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, neboť správce daně platební výměr odůvodnil pouze ve vztahu ke provedené změně platebního výměru.
60. O tomto odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, kterým vyměřenou daň za zdaňovací období září 2018 snížil na částku ve výši 789.304 Kč, a uložil žalobci uhradit rozdíl mezi vyměřenou daní a tvrzenou daní ve výši 766 547 Kč.
61. Žalovaný na rozdíl od správce daně dospěl k závěru, že žalobce sice neodstranil pochybnosti stran tvrzeného dodavatele sporných plnění, ale v rámci prověřování skutečností tvrzených žalobcem v rámci odvolacího řízení v Odpovědi na seznámení vyšly najevo skutečnosti, na základě kterých bylo dle odvolacího orgánu třeba odvolateli přisvědčit v tom, že *„dodavatelem sporného plnění, resp. jeho části, odvolateli byl odvolatelem tvrzený subjekt, a to Inpora s.r.o., a proto tato konkrétní otázka již přestala být spornou (tvrzený dodavatel odvolatele byl v rámci odvolacího řízení prokázán).“*
62. Touto novou skutečností bylo zjištění týkající se Martina Vrkoslava a jeho vztahu ke zde řešeným sporným plněním. Žalovaný respektoval, že *pokud správce daně v případě Inpora s.r.o. nijak nerozporoval v rámci daňové kontroly u této společnosti odběratele plnění tohoto subjektu a tento subjekt tvrdil uskutečnění plnění ve prospěch odvolatele, potom nelze v případě odvolatele a zde řešeného sporného plnění důvodně trvat na závěru o přetrvávajících pochybnostech stran tvrzeného dodavatele (s odkazem na to, že z předložených podkladů prokazujících faktickou realizaci alespoň části sporných tvrzených plnění nijak nevyplývá, že sporná tvrzená plnění poskytl odvolateli právě tvrzený dodavatel, tj. Inpora s.r.o., když o tomto dodavateli není na daných podkladech ani zmínka).*

63. Z rozhodnutí je patrné, že v řešeném případě stále přetrvávaly pochybnosti žalovaného stran rozsahu sporného plnění, resp. hodnoty reálně poskytnuté části sporného plnění.
64. Žalobce v podané žalobě vytýká daňovým orgánům, že namísto toho, aby akceptovaly zjevně prokázanou část poskytnutého plnění s tím, že je na žalobci, aby prokázal zbytek, odmítly akceptovat, byť jen část plnění, a nárok žalobce na odpočet daně odmítly jako celek, což je podle něj v rozporu s předloženými důkazy. Připouští sice, že společnost Inpora nedodala žalobci veškeré původně dojednané plnění, ale zdůrazňuje, že po reklamaci byla žalobci poskytnuta sleva a vše bylo vyřešeno vystavením opravné faktury k jednomu daňovému dokladu č. 2820180029, protože jako jediný ze tří dokladů svou výší převyšoval částku přiznané slevy. Rozsah a hodnota poskytnutého plnění byla dle žalobce stanovena s ohledem na Dohodu o uznání závazku a následně vystavený daňový doklad na 4 900 000 Kč bez DPH.
65. Ze správního spisu je patrné, že žalobce ke svým tvrzením doložil původně kromě 3 daňových dokladů Rámcovou smlouvu uzavřenou dne 10. 2. 2018 mezi Inpora s.r.o. jako zhotovitelem a žalobcem, kterou se zhotovitel jako reklamní agentura zavázal zajistit v období od 1. 4. 2018 do 30. 9. 2018 pro žalobce v souvislosti s uvedenými sportovními akcemi pořádanými AČR a FMS: - reklamní služby v rámci vybraných sportovních akcí nebo v souvislosti s nimi, a to v období od 1. 4. 2018 do 30. 9. 2018, - audiovizuální záznam z vybraných sportovních akcí za účelem výroby hotového díla daného formátem bloku pořadů „Svět motorů“ a odvysílání hotových děl na kanálu ČT Sport v jedné premiéře a minimálně jedné repríze, - audiovizuální záznam z vybraných sportovních akcí a výrobu dokumentačního materiálu ve formě DVD a fotodokumentace, s tím, že reklamní služby zahrnují propagaci klienta v průběhu daných sportovních akcí, která spočívá v umístění bannerové reklamní plochy obsahující logo klienta (o velikosti 2x 0,8x3m nebo 1x 1,5x6m v podobě 4ks) na tratích v místě konání podniků, zajištění reklamní služby v podobě propagace klienta v rámci televizních záznamů v podobě dané formátem ČT a zajištění odvysílání záznamu z každého z podniků v celoplošném televizním vysílání mimo zpravodajství v maximální možné délce. Smluvní strany se dohodly, že „výše plnění klienta za poskytnutí reklamních služeb je stanovena částkou 6 150 000 Kč ... plus příslušné DPH“ s tím, že zhotovitel může fakturovat až poté, co doloží kompletní fotodokumentaci včetně DVD z jednotlivých akcí, a tuto odsouhlasí klient. Součástí smlouvy je i soupis jednotlivých akcí, podle kterého se jednalo o 27 akcí v období od 21. 4. 2018 do 23. 9. 2018.
66. Soud považuje za nutné zdůraznit, že již v průběhu daňové kontroly vytýkal správce daně žalobci, že není zřejmé, jaký závod či jaká konkrétní reklamní plnění jsou zahrnuta v jednotlivých přijatých zdanitelných plněních. Z žádného z těchto dokladů není zřejmé, jak byly stanoveny ceny reklamních plnění na jednotlivých závodech, zda byla cena jednotná či různá dle např. důležitosti závodů, délky konání závodů. Z žádného z nich není zřejmá ani konečná celková cena reklamních plnění na 27 závodech. Tyto pochybnosti však žalobce neodstranil, když nadále i v podané žalobě setrvává na své argumentaci, že postačí, že se s dodavatelem dohodli na hodnotě plnění 6 150 000 Kč. Soud se ztotožňuje se žalovaným, že takto stanovená hodnota plnění o konstruování konkrétní hodnoty jednotlivých plnění nesvědčí, a to ani ve spojení se uznáním nároku na slevu, které žalobce považuje za zásadní a na základě kterého se pokouší dovodit, že hodnota plnění byla stanovena zcela jednoznačně. V této souvislosti se soud ztotožňuje se žalovaným, že plnění stanovené po uznání závazku

ve výši 4 900 000 Kč opět není jednoznačně určeným plněním, ze kterého by bylo patrné, z čeho se tato částka skládá a jak strany k výši tohoto plnění dospěly.

67. Nelze odhlédnout ani od toho, že žalobce o zcela zásadním nedodání plnění ve smluvené výši ze strany společnosti Inpora vůbec nevěděl a nedostatečné poskytnutí služeb reklamoval až na základě zjištění správce daně. To ovšem bylo v rozporu s Rámcovou smlouvou, podle které zhotovitel může fakturovat až poté, co doloží kompletní fotodokumentaci včetně DVD z jednotlivých akcí, a tuto odsouhlasí klient. K tomu se ale žalobce již nijak nevyjádřil. Žalobce po zjištění nesrovnalostí správcem daně také tvrdil, společnost Inpora bude žalobci dobropisovat nesprávně fakturované služby v celkové částce 2 500 000 Kč + DPH, což se nestalo, a skutečně není patrné, jak strany dospěly k částce poloviční 1 250 000 Kč. Žalovaný naopak v bodu 58 jmenoval konkrétní závody, na kterých byl smluvený závazek splněn. Jednalo se o pouhé 4 závody z celkového počtu 27. Zbývajících 23 závodů, kde k pochybení došlo, nelze tedy považovat za pouze „některé případy“, jak je v žalobě označil žalobce.
68. Pokud jde o rozsah fakturovaného plnění, nelze skutečně z jednotlivých daňových dokladů seznat, za jakou sportovní akci a za jaké plnění bylo daným dokladem fakturováno. Tyto pochybnosti správce daně žalobce neodstranil, a to ani v průběhu odvolacího řízení. Navíc z tabulky sportovních akcí vyplynulo, že v září měly být bannery umístěny na 7 akcích, a pokud byla za září 2018 původně fakturována částka 4 900 000 Kč, není to opět ani poměrná částka vzhledem k ostatním smluveným akcím a částkám, které byly vyfakturovány dvěma dalšími doklady – celkem 1 250 000 Kč za 20 akcí.
69. Žalobce také namítá, že žalovaný nebyl oprávněn vyloučit celý sporný odpočet daně, neboť žalobce důkazními prostředky prokázal tvrzené plnění, objem, v jakém bylo reálně poskytnuto a dodavatele plnění, a žalovaný tyto důkazní prostředky nijak nevyvrátil.
70. Ani tuto námitku soud důvodnou neshledal. Z bodu [59] napadeného rozhodnutí je patrné, že zde žalovaný řádně odůvodnil, z jakého důvodu žalobci nepřiznal ani částečný odpočet daně. Konkrétně uvedl, že z předložených důkazů nebylo možné zjistit, jak byla konstruována hodnota celého tvrzeného plnění. S tímto závěrem se soud ztotožňuje, neboť žalobce v rámci daňového řízení nedoložil žádný důkazní prostředek, který by řešil a hlavně objasnil cenu sporných plnění. Závěr žalovaného je zcela v souladu s rozsudkem NSS ze dne 27. 7. 2021, č.j. 8 Afs 252/2019-38, neboť ani v nyní projednávané věci nebylo možné z žádných důkazních prostředků zjistit, jak byla konstruována hodnota celého plnění, a proto nebylo možné stanovit hodnotu částečně realizovaného plnění.
71. Pokud tedy žalobce namítá, že žalovaný ignoroval důkazy předložené žalobcem, nelze ani tuto námitku shledat důvodnou. Naopak je zřejmé, že na základě žalobcem předložených dokladů žalovaný změnil původní rozhodnutí o odvolání a nadále již není sporné, že plnění uvedené na faktuře bylo poskytnuto společností Inpora. Se žalovaným je ale nutné souhlasit, že nadále setrvávají pochybnosti ohledně rozsahu plnění, které žalobce neodstranil.
72. U sporného plnění od Inpora žalobce totiž neprokázal ani Rámcovou smlouvou, ani uznáním snížení reklamních služeb (na místo propagace žalobce na 4 bannerových

reklamních plochách jen propagaci na dvou bannerových reklamních plochách), že plnění bylo oprávněně fakturováno. Předmětem sporné fakturace je propagace žalobce na sportovních akcích v rámci auto-moto závodů za září 2018 v ceně fakturované částky na faktuře č. 2820180029 (viz tabulka č. 3 na str. 27 napadeného rozhodnutí), u které nebyl uznán nárok na odpočet DPH z důvodu, že předmět a specifikace reklamy žalobce z tohoto dokladu nevyplývá, není specifikován a žalobce neprokázal konstrukci ceny. V daňovém řízení se žalobce soustředil na prokázání Dohody o uznání závazku a na vystavený opravný doklad na slevu ve výši 1 250 000 Kč, aniž by byla vůbec prokázána kalkulace či konstrukce původní ceny celého sporného plnění od Inpora dle Rámcové smlouvy. Nebyla tedy ověřitelná reálná cena plnění reklamních služeb a v podstatě ani konstrukce ceny u všech plnění od Inpora a jejich specifikace, když fakturace byla rozložena do 3 daňových dokladů, kdy není nadále patrný předmět plnění fakturovaný daňovým dokladem č. 2820180029, který se měl k řešenému období vztahovat.

73. Ke sporným plněním proto soud uvádí, že žalobce nepředložil takové důkazy, které by ozřejmily předmět a rozsah služeb, z jejichž přijetí a použití k ekonomické činnosti žalobce nárokoval odpočet na DPH. Soud proto nepovažoval za důvodné ani námitky žalobce, že prokázal nárok na odpočet DPH u sporného plnění dalšími důkazy a že vyvrátil pochybnosti správce daně o uskutečnění plnění.
74. Soud pro úplnost dodává, že na uvedeném závěru nemohly nic změnit ani žalobcem u jednání soudu k důkazu předložené listiny. Pokud jde o email zasláný dne 26. 8. 2020 jednatelem žalobce blíže nespecifikovanému panu Pohorskému, nelze z něj skutečně dovodit více, než že žalobce panu Pohorskému sdělil obsah zjištění učiněných správcem daně při probíhající kontrole, a že ho požádal o prověření a navrhl jednání, při kterém by věc řešili. Bližší informace o tom, jak byla hodnota plnění konstruována, však ani z tohoto důkazu nevyplývá. Soud provedl u jednání důkaz také rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 12. 2022, č. j.: 47293/22/5300-21441-712599, ohledně kontroly provedené u společnosti Inpora za období listopad 2017 až září 2018, z něhož žalobce dovozuje, že v rámci této kontroly byla posuzována i plnění poskytnutá žalobci, a správce daně tato plnění uznal. Soud však po provedeném dokazování dospěl k závěru, že takový závěr z rozhodnutí nevyplývá. Soud považuje za podstatné, že předmětem řízení, které předcházelo vydání předloženého rozhodnutí, bylo prověření oprávněnosti nároku společnosti Inpora na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění uvedených na ř. 40 a ř. 41 daňového přiznání k DPH, když sporným bylo, zda společnost Inpora přijala šetřená zdanitelná plnění od dodavatelů uvedených v daňových dokladech nebo jiného plátce DPH, a to v deklarovaném předmětu a rozsahu. Žalovaný se tedy v předloženém rozhodnutí prioritně nezabýval jednotlivými konkrétními plněními poskytnutými společností Inpora žalobci jako jejímu odběrateli, nelze tedy vůbec posoudit, k jakým plněním se obecné hodnocení žalovaného, uvedené v bodu [47] tohoto rozhodnutí o nezpochybnění společností Inpora uskutečněných plnění vůbec vztahuje. Nelze totiž přehlédnout, že tento závěr byl učiněn v rámci kontrolního zjištění A6 – přijatá plnění od dodavatele HDS Retail Czech Republic, a. s.

Závěr a náklady řízení

75. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

76. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. března 2024

Mgr. Marek Bedřich, v. r.
předseda senátu